



Vychází 15.8.2008

Číslo 5

Ročník XVI.

POUTNÍ BOHOSLUŽBA se bude v zábrdovickém chrámě Nanebevzetí Panny Marie konat v pátek 15. srpna 2008 v 18:00 hodin

Při slavné mši svaté zazní duchovní hudba: Zdeněk Fibich: Missa brevis F-dur op. 25, dále E.H.Grieg: Ave Maris Stella, M.Přihoda: Ave Maria, V. Říhovský: Laudate Dominum

PRO NANEBEVZATOU

- 1) Kam odcházíš mi, Panno svatá,
abys se v souhvězdích mi ztratila
a já zůstal zírat na nebe
s modlitbou na rtech pro tebe.
- 2) Kam odcházíš mi Růže tajemná
až tam, kde záře dálkou hasne...
abych zíral do němé samoty
s náručí plnou tvé dobroty.
- 3) Až potkáte ji v modlitbách
vyřídte jí, že srdce bolí...
že bolí až k smrti
v touze po Božím objetí.
pro svět naději a lidstva záchranu.
- 4) Až potkáte Královnu andělů
v červácích a s vůní květů...
vyřídte jí, že její láska stále je tu
a věří v mocnou přímluvu a ochranu

(podle španělských milostných veršů Manuela Viga – K.K.)

Poutní zamyšlení otce Jiřího

Při Ježíšově odchodu do nebe stáli učedníci na hoře a zírali vzhůru. Podle našeho oltářního obrazu se zabývají při Nanebevzetí Panny Marie tímtež. Snad je zapotřebí trochu „pozírat“, aby se člověk ujistil, že se opravdu děje to, co vidí. Že lidská existence končí v Boží náručí a ne v hrobě. Že nebe znamená slávu, štěstí a radost. Naše farní pouť je příležitostí chvíli postát, pokoukat a domyslet, jak to je s cílem člověka.

Jenže tak jak přišli při Nanebevstoupení apoštoly vyrušit muži v bělostných šatech, tak při Nanebevzetí ruší farář: „Lidé ze Zábřdovic, co tak stojíte a hledíte k nebi? To není konec historie, ale začátek.“ Teď je potřeba přemýšlet, co uděláme proto, abychom se do nebe dostali všichni: rodiče i děti, ti kteří chodí do kostela i ti ostatní.

Apoštolové začali akci záchrany modlitbou a očekáváním Ducha svatého – to je model jako hrom.

Za dva týdny se začnou rozbíhat všechny aktivity farnosti, které se pokoušejí nás k nebi přiblížit. Hledejte svá místa, kde můžete čerpat, ale i sloužit druhým, abychom jako rodina, skutečně rostli do podoby, kterou si přeje Bůh.

K tomu vám žehnám na přímluvu Panny Marie

o. Jiří

Jiří Bůžek jáhnem

V sobotu 12. července 2008 byl prosluněný den. Do svatopetrské katedrály v Brně se sjížděla auta z mnoha míst Moravy, pěší museli zdolat návrší překonáním Zelného trhu nebo Pekařské ulice. Ach, ty tramvajové výluky...

Mezi osmi kandidáty jáhenského svěcení byl i zástupce naší zábrdovické farnosti od Nanebevzaté Panny Marie klerik Mgr. Jiří Bůžek, Dr. Během obřadu, kterému předsedal diecézní biskup Mons. Vojtěch Cikrle a za přítomnosti pomocného biskupa Mons. Petra Esterky, působícího mezi krajany v USA, hostů z vatikánského Nepomucena otců rektora Mons. Jana Mráze a vícerektora Mons. Františka Koutného, několika desítek kněží, jáhnů, ministrantů a plné katedrály věřících, deklarovali tito muži pevným hlasem, že jsou „PŘIPRAVENI“ přijmout jáhenské svěcení. Čtyři z nich, připravující se na kněžství, slíbili před hojným shromážděním otci biskupovi dodržovat celibát, ostatní čtyři, přijmout funkci „trvalého jáhenství“. Profesionální připravenost náležitým studiem a složením příslušných zkoušek kandidátů stvrzoval otci biskupovi rektor Nepomucena Mons. Jan Mráz.

Byl to zvláštní okamžik, kdy oba biskupové kladli své dlaně na hlavu čekatelů. Tímto vnějším gestem stvrzovali přijetí každého z nich do jáhenského stavu. Byla to chvíle, kdy skrze ruce nástupce apoštolů sestupoval na laika Duch svatý a způsobil zázrak jeho proměny v osobu duchovní. Vnějším znakem jáhna je štóla v liturgické barvě příslušného období, visící z levého ramene na pravý bok. Tou ozdobil každého sám světitel a bohoslužebné roucho, „dalmatika“, s jejímž oblečením pomáhal našemu jáhnu Jířímu otec farář Rous. Poté přistupovali k nově

vysvěceným přítomní bratři jáhnové a objetím je bratrsky přijímali mezi sebe.

V biskupské homilii vyslovil otec Cikrle myšlenku, že přijetím svěcení „vstupuje jáhen do lásky Boží a má být jejím nástrojem... Člověk, který chce sloužit Kristu, by měl tuto službu vyjadřovat službou svým bližním.“ Ubezpečil nové jáhny, že „Bůh při jejich službě bude vždy s nimi, stejně, jako váš biskup“.

Za mohutného zpěvu velehradské písně „Bože cos ráčil“ pokračovala mše svatá, při níž nově vysvěcení jáhnové přísluhovali a později podávali poprvé ve své funkci Tělo Páně přítomným věřícím.

V závěru bohoslužby poděkoval jeden z jáhnů otci biskupovi, rodičům, příbuzným a přátelům za všechny druhy podpory hmotné i duchovní během studia, které každému z nich umožnily dnešní vysvěcení.

Po dopoledních bohoslužbách v zábrdovickém kostele v následující 15. neděli v mezidobí, poblahopřáli bratru v Kristu jáhnu Jířímu Bůžkovi zástupci farního společenství a vyslovili naději, že po jáhenské službě, kterou bude vykonávat (zhruba jeden rok) v pohořelické a okolních farnostech, bude zábrdovický chrám Nanebevzetí Panny Marie svědkem primiční mše svaté již „otce“ Jiřího Bůžka. Bůh mu na nastoupené cestě žehnej.

VÁM



Jednání farní rady

které se konalo v sobotu 17. května vzalo na vědomí zprávu pana faráře Jiřího Rouse o získání finančních prostředků, které umožňují v tomto roce pokračovat v očišťování stěn a zlacení v kostele. Tentokrát budou práce konány v presbytáři. Zajímavý podnět k akcím v roce 2009, kdy farnost oslaví 800. výročí založení premonstrátského kláštera v Zábrdovicích, vyslovil kaplan o. Jan Hanák. Roku 1208 byly totiž vzaty do papežské ochrany oba premonstrátské kláštery – zábrdovický a sesterský ve Křtinách. Smyslem akcí by mělo být vedle hlavního úmyslu prohloubení duchovního života farnosti i zviditelnění barokního skvostu, jakým je kostel Nanebevzetí Panny Marie.

V souvislosti s tím vyzval otec Rous přítomné, aby svými modlitbami vzývali Ducha svatého, aby definitivní rozhodnutí o akcích mělo duchovní smysl.

Na zasedání farní rady 14. června byli přítomni seznámeni s tím, že se podařilo zajistit dostatek finančních prostředků – celkem 2 500 000,- Kč, které pokryjí náklady na práce v presbytáři i náklady na nutné opravy kaple Krista Trpitele (vlevo od vchodu do kostelní lodě). Práce by měly skončit do konce října. V současnosti dochází k obložení farní budovy, což si vyžádá náklady ve výši 118.000 Kč. Záloha na tuto práci byla složena již roku 2007, zbývající peníze už má duchovní správa k dispozici.

Přítomní byli seznámeni se jmény prvokomunikantů, kteří v následující neděli tj. 15.6. přistoupí poprvé ke svatému přijímání. Hovořilo se i o dětské nedělní katechezi. Podle sdělení Ing. Oujezdské se počet dětí, které se jí účastní pohybuje kolem třiceti.

V ohláškách oznámil otec Rous že je ještě několik volných míst na duchovní cvičení, které se uskuteční již tradičně na posvátném Velehradě v exercičním domě Stojanov. Letos se bude konat v týdnu od 3. do 9. srpna. Zprávu o něm nalezneme v říjnovém čísle Života zábrdovické farnosti.

V rámci Dnů evropského kulturního dědictví, které připadne na září, bude do nich zahrnuta i volná návštěva našeho chrámu Nanebevzetí Panny Marie. V ten den bude třeba mít kostel otevřen. Je třeba poprosit ochotné farníky, kteří by byli ochotni , vzít na sebe službu „kostelníka“, aby chrám nezůstal bez dozoru. Záležitost bude upřesněna později.

Diskuse o oslavách 800. výročí založení premonstrátského kláštera v Zábrdovicích byla odložena, nebyl přítomen otec Hanák.

První svaté přijímání

11. neděle v mezidobí 15. června 2008 byla pro sedmičku školáků, vyvrcholením jejich několikaměsíční přípravy na první přijetí Pána Ježíše do svého srdce. Stalo se tak při mši svaté v 9:45 hodin.

Již po odchodu posledních návštěvníků ranní mše svaté došlo v nitru kostela k přípravám této slavnosti, která se dotkla celé farnosti. Otec Jiří provedl s mládeží jakousi generálku na průběh eucharistické slavnosti a na akce prvokomunikantů při ní. Dokonce je namátkově vyzkoušel z nutných znalostí i odpovědí při vyznání víry.



A pak už to začalo. V průvodu za křížem a ministranty přišlo středem kostela pět chlapců a dvě dívky. A nejprve se přítomným jednotlivě představili. Každý vystoupil do prostoru před oltář a hlasitě pronesl své jméno. A tak jsme se dozvěděli že k prvnímu svatému přijímání přistoupí: David Foller, Jiří Kaňa, Jan Kotas, Pavel Štindl a Marek Willdmann. V bílém se představily i obě dívky: Tereza Pečinková a Adriana Pompová. Homilie byla opět dětská, otec Jiří s mikrofonem v ruce kladl dětem otázky a ty směle odpovídaly. Stejně tak, před celým farním společenstvím, každý za sebe vyznal svoji víru v Pána Boha i v Církev. Svaté přijímání přijímaly „pod obojí způsobou“. A poté pronesly děkovnou modlitbu. Celá mše svatá tak měla vedle duchovního i emocionální působení na všechny, kteří byli přítomni.

Po nezbytném fotografování, gratulacích a dárkách byla milá zahradní slavnost.

VáM

Farní zahrada žije

Dnes zábrdovická farní zahrada žije bohatým životem, upevňujícím farní společenství. Letos tu pořádali biřmovanci „party“ s farní veřejností, bylo i „Dětské sportovní odpoledne“ zorganizované dívčí mládeží. Rodiče a příbuzní dětí, které letos přistoupili k prvnímu svatému přijímání, pozvali do zahrady ostatní věřící na sladké překvapení. Při Farních dnech odpoledne se konají společenská setkání, umožňující neformální přátelské rozhovory mezi farníky. Mladé maminky si tam vyměňují zkušenosti s dětmi, které v tu chvíli jsou v bezpečí zahrady, tatínci si podiskutují třeba i se sklenkou v ruce. Ve všední dny slouží drobotině z mateřské školky, která je součástí Dětského domu v přilehlém objektu.

Loni se v zábrdovické farní zahradě našel prostor i na uspořádání svatební hostiny dvou mladých lidí ze společenství mládeže. Tak i tam se upevňují osobní vztahy mezi farníky a kněžími a vytváří se zdravé duchovní společenství VÁM

Před farní poutí

Provodov leží jižně od Zlína na rozhraní Slovácka a Valašska, zhruba na polovině cesty do Luhačovic. Malá obec byla poprvé zmíněna již v roce 1412, kdy patřila ke světlovskému panství. Za třicetileté války, roku 1613, přešlo toto panství do rukou hraběte Františka Serenyie, majitele luhačovického panství. Poutní kostelík, obklopen Vizovickými vrchy zasvěcený Panně Marii Sněžné, stojí na místě zvaném „Na malenisku“. Svahem k jednodřevé stavbě vede 52 schodů. Nad presbytářem je krátká věžička „sanktusáček“, zakončená křížkem. Jednoduchá architektura pocházející z první poloviny XVIII. století má zvláštní barokní půvab. Nad hlavním oltářem je zavěšen milostný obraz Matky Boží, která na své pravé paži drží Jezulátko a chystá se jej právě nakojit. Tato u nás neobvyklá scéna, je námětově spíše známá v byzantském zobrazování.

Poutnímu kostelu z roku 1750 předcházela stavba kapličky, kterou dal roku 1735 postavit hrabě Serenyi jako dík za zázračné uzdravení svého zraku. Nebyl prvním, kdo po omytí očí pramenitou vodou z tamější studánky pocítil úlevu. Traduje se, že před ním, vybědnuta svým snem, si vodou z té studánky omyla nemocné oči manželka mlynáře Vlaštovici a její oči byly uzdraveny. O léčebných účincích pramene Na malenisku se brzy dozvěděli věřící z okolí a začali putovat v poutních procesích k zázračnému prameni a k Panně Marii Sněžné, kde pod hlavním oltářem ve studánce voda pramení. Za kostelem začíná lesní Křížová cesta, stoupající k vrcholu kopce, kde stojí malá kaplička. Odtud lze pokračovat hřebenovkou až ke zříceninám hradu Rýsov z poloviny XIII. století.

Z některých míst, mimo jiné z Uherskobrodsko, Luhačovic i Zlína se konají poutě do Provodova dodnes. Nejvíce poutníků přichází kolem svátku Panny Marie Sněžné 5. srpna, kdy se připomíná, jak v dalekém Římě došlo k zasněžení místa, na němž dnes stojí bazilika Panny Marie Maggiore. Bohoslužby se v Provodově konají pravidelně každou neděli v 10:15 a ve 14:30 hodin.

(Z různých pramenů VÁM)

Duchovní hudba v Zábrdovicích

Solisté, chrámový sbor, doprovázen orchestrem a varhanami s Mgr. Stanislavem Kostkou Vrbkou, řízený ředitelem kůru Zdeňkem Hatinou, připravili duchovní hudbu o nedělích

14. září – Povýšení svatého kříže – 9:45 hod

Gregoriánský chorál: Missa mundi – Credo I., Stanislav Mach: Meditace pod křížem
Eduard Tregler: O, bone Jesu op.15 č. 2, Johan Seb. Bach: Preludium a Fuga G-moll

28. září – Slavnost sv. Václava – 9:45 hod

Zdeněk Hatina: Česká mše, Stanislav Kostka Vrbka: Ave Maria – Panis angelorum, Josef Bohuslav Foerster: Píseň ke svatému Václavu

Významné svátky, slavnosti a výročí v příštím období

- 20. srpna - oslaví brněnský sídelní biskup ThLic. Vojtěch Cikrle 62. narozeniny
- 26. srpna - roku 1649 zemřel jezuita pater Martin Středa, duchovní vedoucí obránců Brna
- 27. srpna - před 97 roky se narodila Agens Gonxha Bejaxhin – Matka Tereza z Kalkaty
- 5. září - před 11 roky zemřela nositelka Nobelovy ceny blah. Matka Tereza z Kalkaty
- 23. září - před 40 roky zemřel v San G.Rotondo v Itáli – svatý Padre Pio z Pietrelciny
- 28. září - slavnost svatého Václava – poutní slavnost v Brně – Obřanech
- 2. října - svátek svatých Andělů strážných
- 4. října - pouť zábrdovické farnosti do Provodova u Luhačovic
- 11. října - před 46 roky zahájil papež Jan XXIII. 2. Vatikánský koncil katolické církve
- 25. října - POZOR! Změna letního SEČ času letního na zimní – malá rafička o hodinu zpět!
- 26. října - před 10 roky přijal biskupské svěcení Mons. Dominik Duka OP před 10 roky byl jmenován Mons. Karel Otčenášek arcibiskupem
- 28. října - před 90 roky byla vyhlášena Československá republika – státní svátek ČR
- 29. října - památka blahoslavené mučednice Marie Restituty Kafkové
- 1. listopad - (sobota) Slavnost Všech svatých
- 2. listopad - (neděle) Vzpomínka na všechny věrné zesnulé
- 13. listopad - před 19. roky byla svatořečena česká princezna Anežka Přemyslovna
- 17. listopad - (pondělí) Den boje za svobodu a demokracii – Státní svátek
- 23. listopad - slavnost Ježíše Krista Krále – poslední neděle církevního roku
- 30. listopad - 1. neděle adventní - svátek svatého Ondřeje

Panna Maria a 90 roků ČSR

V říjnu 2008 si naše republika připomene, 90 roků ode dne, kdy byl tzv. Národním výborem, složeným z českých poslanců v Říšském sněmu, zvolených v roce 1911 prohlášen vznik Československé republiky. Byl konec 1. světové války.

Týden nato 3. listopadu 1918 byl na Bílou horu svolán tábor lidu. Když shromáždění skončilo, byl průvod lidí záměrně veden na Staroměstské náměstí. Pražané netušili, že mají být svědky proticírkevní akce, kdy hasiči z tehdy samostatného Žižkova, uskuteční výsledek protihabsburské generální stávky ze 14. října, na níž bylo rozhodnuto strhnout Mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Pro mnohé české anarchisty, zejména pro Frantu Sauera (kamaráda Jaroslava Haška) byl Mariánský sloup symbolem třistaleté nadvlády rakouské monarchie nad zeměmi Koruny české – nikoliv poděkováním Panně Marii za záchranu Prahy před švédskými vojsky v době třicetileté války, jak pomník vnímali katoličtí Pražané. Symbol vděčnosti Matce Boží stál uprostřed Prahy 268 roků a 34 dny.

Také od této smutné události uplyne letos 90 roků.

V současnosti dva ze zakládajících členů Společnosti pro obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, sochař Jan Bradna a archivář olomouckého Arcibiskupského archivu PhDr., Mgr. Karel Kavička shromáždili řadu materiálů vztahujících se k Mariánskému sloupu a napsali publikaci, vydanou letos v edici Církevních památek, svazek 42. Pro zmíněnou společnost ji vydala Historická společnost Starý Velehrad se sídlem na Velehradě, kde brožurku nazvanou Mariánský sloup na Staroměstském náměstí lze získat. V ní se seznámí čtenáři nejen s historií této památky, ale hlavně se současnými snahami obnovit toto umělecké i duchovní dílo na původním místě.

VáM

Žijí mezi námi svatí ?

Tuto otázku dostal od mladého muže jeden kněz. „Samozřejmě, vzpomeňme na Matku Terezu z Kalkaty“ „Matku Terezu... Já mám na mysli normální lidi. Obyčejné, podle čeho by se mohl poznat? Vždyť se musí nějakým způsobem lišit! Můžete nám současného svatého nějak popsat?“ Na tváři kněze se objevil úsměv a pak se dal do popisování charakteristiky světce.

„Světce mezi námi to je především sympatický člověk, všestranně sympatický. Své povolání, práci stoprocentně ovládá, je machr ve své profesi a dělá svou práci rád a svědomitě. Nemluví příliš o Bohu s lidmi, zato denně s Bohem o lidech kolem sebe - modlí se za ně. Vyznačuje se prostotou a jednoduchostí ve všem. V chování i oblékání. Svou zděděnou letoru, povahu, má zvládnutou do rovnováhy mezi veselostí a vážností, mezi starostlivostí a bezstarostností. Protože při všem důvěřuje v Boží prozřetelnost, přijímá každou radostnou událost jako Boží dar, každou zlou a bolavou jako školu pevnější důvěry v Boha. Dnešní světec nedělá nic mimořádného, ale dělá vše mimořádně dobře. Žije všedním životem, ale s nevšední láskou. Zná své dobré i špatné vlastnosti. Z těch dobrých se raduje a staví na nich své sebevědomí a svou sebejistotu, s těmi špatnými se poctivě potýká, aby je likvidoval. Není užvaněný, mluví jen tehdy, má-li o čem, co by bylo zajímavé a užitečné pro druhého. O sobě mluví co nejméně. Nerad něco slibuje - a když už, tak nikdy to, o čem neví jistě, že to bude moci splnit. Na druhé nežárlí. – Ví, že jen tuctoví lidé se bojí, že je někdo předstihne. Neporučnickuje druhé kolem sebe. Ukazuje jim spíše příkladem než slovy, jak pěkně žít a jednat. A když usoudí, že je nutno na něco upozornit, varovat, pak vždy mezi čtyřma očima, v klidu. Nikdy nic nevytýká v rozčilení, v hněvu. Rozumným přáním druhých se snaží vyhovět. Hledá, jak je rozveselit. Dnešní světec se nikomu nevnucuje, ale je. Je a svítí kolem sebe jako lampa, postavená na svícen.“

„Ale vždyť toto je ideál správného člověka vůbec, člověka jako takového, ať už je to křesťan nebo co jiného!“ konstatoval mladík.

„Když si tuto charakteristiku večer v klidu necháš projít hlavou a pouvažuješ, zda takový jsi, jsi na nejlepší cestě ke své svatosti“

(Odposlechl V.M. při homilii P.J.F.)

Poutní a presentační zájezd chrámového sboru

V sobotu 14. června 2008 se vypravil náš chrámový sbor na zájezd po trase Brno-Zábřovice, Chornice, Plumlov, Dub nad Moravou a Prostějov.

První zastávka byla v Chropyni, kde si účastníci prohlédli bývalý restaurovaný arcibiskupský zámek. V upravených prostorách tam návštěvám nabízí k shlédnutí sbírku aktuálně a vkusně uspořádaných zbraní a historické výzbroje. Pánskou část zájezdu zaujala sličná komtesa s partnerem v dobových kostýmech, připravená k natáčení pro ČT. Po průjezdu Prostějovem jsme dojeli k plumlovské přehradě a zámku v Plumlově. Tam jsme ve zpřístupněných prostorách značně zchátralého zámeckého objektu pokračovali s průvodkyní v dalších prohlídkách. Předmětem našeho zájmu byla expozice používaných historických vozidel a kočárů i sbírka vystavených křídel a klavírů. Dámy byly zaujaty prohlídkou rozsáhlé kolekce svatebních rób pro nevěsty. Některé účastníky zajímaly i vystavené sochy K. Žáka i obrazy ženských námětů paní Lenky Cirade.

Vyvrcholením poutní části zájezdu byla naše návštěva a prohlídka areálu mariánského

poutního chrámu Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou. Při prohlídce bývalého pastoračního a exercičního centra perfektně vybaveného, nás ochotně a zasvěceně provázel současný duchovní správce, pocházející z Polska. Připomněl, že se v Dubu narodil známý varhaník a skladatel duchovní hudby Vojtěch Říhovský. Přímo na místě činu jsme se poklonili památce pana faráře Cyrila Vrbíka, brutálně před šesti roky zavražděného mladým satanistou.

Otec Vrbík byl předchůdcem současného administrátora farnosti. Ten se přihlásil ke své myslivecké zálibě a ukázal nám i své vlastní jelení trofeje. Při prohlídce krásně restaurované mariánské svatyně měl nás provázející varhaník, (občas i emotivně vystupující), možnost vyzkoušet zdejší barokní varhany.

Litovali jsme, že nám časové možnosti a předjednané návaznosti nedovolí podrobnější seznámení s tímto vzácným a zajímavým poutním místem. Do Dubu nad Moravou se rádi budeme vracet.

Následovala vlastní presentační část našeho zájezdu. Uskutečnila se odpoledne u bratrů salesiánů v chrámu farnosti Povýšení

Svatého kříže v Prostějově. Při mši svaté jsme si z naší programové nabídky dovolili, bohužel pouze s varhanním doprovodem uvést, celou latinskou mši J. Grubera a další sólové i sborové skladby skladatelů M. Příhody, V. Říhovského a F. Suchého. I přes takřka personálně komorní obsazení jednotlivých hlasových skupin, bylo naše provedení hodnoceno jako úspěšné a hodnotné. Takže Pán Bůh zaplať za obětavost a úsilí organizátorů, vedení i všech účinkujících členů našeho zábrdovického chrámového sboru.

Závěrečné předprázdninové vystoupení v našem chrámu se konalo v neděli 29. června 2008. Při mši svaté jsme zpívali skladby I. Miterera, F. Picky a ředitele kůru Z. Hatiny. Těšíme se, že si o zábrdovické poutní slavnosti v pátek 15. srpna 2008 zazpíváme z díla Zdeňka Fibicha jeho Missu brevis F-dur a další skladby.

Stále pokládáme za mimořádně potřebné a naléhavé zainteresování dalších ochotných členů do všech hlasových skupin. Přijďte si s námi zazpívat a chválit tak našeho Pána.

J.H.

19. katolická charismatická konference

Devatenáctý ročník Katolické charismatické konference se po loňských dobrých zkušenostech rozhodli pořadatelé uspořádat opět na brněnském Výstavišti. Téma KCHK bylo vzato z evangelia svatého Jana 4. kapitoly 10. verše: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou“. Konala se od čtvrtka 9. do neděle 13. července.

Charismatici se opět sjeli do Brna. Zaplnili Výstaviště. Kdo jsou tito lidé, kteří juchají radostí navzdory životním těžkostem a trampotám. Co je důvodem jejich radosti, že jim hoří srdce a září oči? – Láska a vděčnost.

Vědomí, že jsou Boží děti, vyvolené děti Království. Prošli duchovní obnovou a nechali se naplnit Božím Duchem, zapálit Jeho ohněm.

Protože ten, kdo hoří zapaluje a mění svět, byla jejich přítomnost (pět tisíc) pro naše město požehnáním. Každý měl možnost se jejich konference účastnit. Kéž i my bychom se nechali zapálit, duchovně obnovili a rozhořeli ohněm Kristovy lásky. Pak bychom nezvedali k Pánu Bohu nejen ruce, ale i srdce.

A.M.D.

Redakce požádala jednu z účastnic o její dojmy, čím toto setkání více než pěti tisíc křesťanů obohatilo její duchovní život.

„Každý křesťan má žít pouze z milosti Boží. Na konferenci jsme kromě jiného obnovili

svůj křestní slib a byli vyvázáni z případných rodových zátěží. Byla z nás sňata značná břemena v podobě naší malé víry, např. našich náhražek (kompenzací), strachů atd. Každodenní ranní chvály z breviáře doprovázené výbornými muzikanty, adorace v kapli, každodenní mše svatá, možnost svátosti smíření, přímlyvné modlitby v malých skupinkách – to vše nás naplňovalo a rozmnožovalo velikou láskou ke Kristu. Neseme si do dalšího života nově uzavřená přátelství, úsměvy těch, které jsme potkávali na minulých konferencích a hlavně velké duchovní obdarování od přednášejících. Odnášíme si pocity sounáležitosti s velkou krásnou lidskou rodinou, do které na konferenci patřily také děti. Pro ně po dobu přednášek probíhala tzv. „Dětská konference“ při níž se školáci starali o menší děti od věku 4 let, takže rodiče měli klid na program pro dospělé. Ráda sděluji, že po dobu konference právě přítomnost dětí velmi obohacovala nás starší.

Šťastní, naplnění Duchem svatým, odcházíme do svých domovů ke svým blízkým, které jsme ostatně měli v srdci s sebou. Díky Bohu!

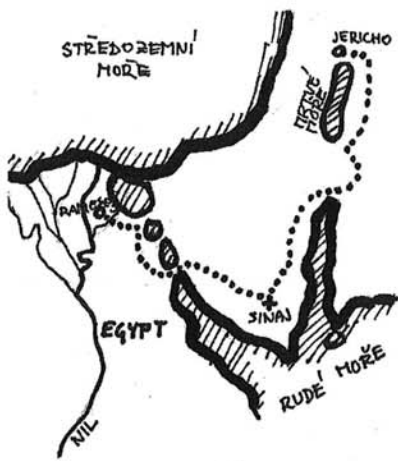
Příští Katolická charismatická konference bude opět u nás v Brně a to od 8. do 12. července 2009“

Miroslava V.

**6. číslo XVI. ročníku Života zábrdovické farnosti vyjde v sobotu 18. 10. 2008
Krásný zbytek letošních prázdnin přeje redakce ŽZF.**

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
TEXT A OBRÁZKY: KS.

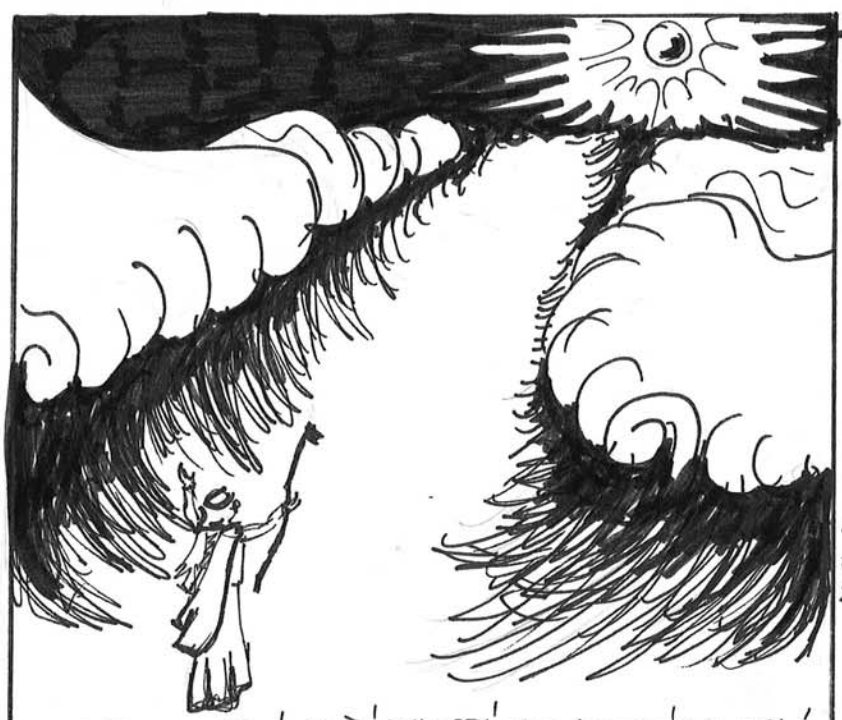
Exodus



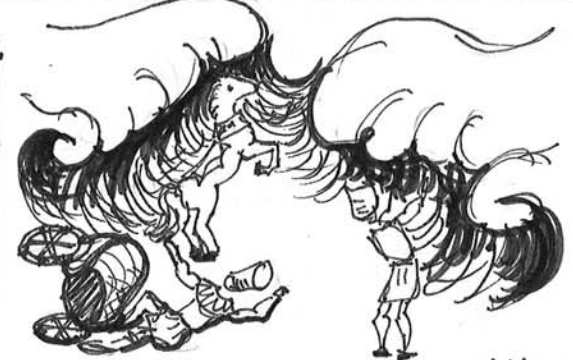
...MOJŽIŠ VEDL IZRAELITY DO ZEMĚ ZVANEJ KANAAN. CELOU CESTU SE PŘED NIMI VZNAŠEL OBLAČNÝ SLOUP, KTERÝ JIM UKAZOVAL CESTU, V NOCI TO PAK BYL SLOUP OHNIVÝ TYČÍČI SE AŽ K NEBI. TĚMITO ZNAMENÍMI VEDL BŮH IZRAELITY POUŠTI AŽ K POBŘEŽÍ RUDÉHO MOŘE...



FARAON ZALITOVAL, ŽE JE NECHAL ODEJÍT A POVOLAL CELE SVĚ VOJSKO A ROZJEL SE ZA IZRAELITY...



MOJŽIŠ, NAPLNĚNÝ BOŽÍ MILOSTÍ, SE ROZMÁCHL HOLÍ NAD MOŘEM A HLED SE ZVEDL SILNÝ VÍTR. DUL TAK SILNĚ, ŽE MOŘSKOU VODU ZATLAČIL A MOŘSKÉ DNO PROMĚNIL V SOUŠ. A IZRAELITĚ MOHLI PROJÍT PO SUCHÉM DNĚ.



EGYPTSKÉ VOJSKO SE ZA NIMI ROZJELO ALE UVAŽLO V PASTI MEZI DVĚMA VYSOKÝMI STĚNAMI VODY. TEHDY PŘIKÁZAL BŮH MOJŽIŠOVI, ABY ZNOVU VZTAHL RUKU NAD MOŘE A STĚNY VODY SE NA EGYPTĀNY SVÁLILY. VŠICHNI SE UTOPLILI.

„Žpivej se Hospodinu, neb On je úločiště mé, je Bůh můj a síla má.“

☞KONEC☞